

ELIE LÈBRE RACONTE L'HISTOIRE DE CUCURON (3° extrait)

Elie Lèbre, agriculteur à Cucuron (1920-1991), a écrit et enregistré pour une émission radiophonique l'histoire de notre village. Il se réfère aux ouvrages qui ont été écrits sur le sujet, notamment « Cucuron » de Maurice Taron (Luberon Nature, 1979).

Lo nom de Cucuron parèis dins l'istòri en l'an 1004, quora lo premier proprietari coneissut de la tèrra de Cucuron nen faguèt donacien au covènt de Sant Pèire de Salmòdi, qu'èra tocant Aigas-Mòrtas. Vèrs l'an 1020, de documents de l'abadié de Sant Vitor de Marsilha mencionon lo nom d'un Guillaume de Cucuron, e en 1055 la consecracien d'una gleisa a Cucuron dedicada a Sant Vitor.

Deu èstre a n aquela epòca que comencèron de bastir lo castèu, e lo barri pèr enclausar lo mamelon de Sant Michèu. Au siècle tregen la familha de Sabran òbtenguèt dau còmte de Forcaquier la senhorié de la contrada, que devenguèt la baronié d'Ansois. En 1230, Guillaume de Sabran siguèt lo premier d'aquelei barons, e jusqu'en 1440 Cucuron apartenguèt a n aquela familha.

Dins aquela lònga periòda, pauc d'evenaments importènts son mencionats dins lei cronicas. Es sinhalat solament qu'a la debuta dau siècle quatorgen lei bandas d'Arnaud de Cervòla faguèron fòrça ravagis dins lo territòri. En 1398, lei mercenaris de Raimond de Turena intrèron pèr surprèssa dins lo vilagi, botèron lo fuec au castèu, e endaumagèron la gleisa de Sant Michèu, qu'èra d'aqueu tèmps la gleisa dau vilagi. En 1440, la familha de Sabran estènt aclapada de dèutes, la senhorié de Cucuron siguèt sesida e venduda pèr lo tribunau a Còlas de Castilhon ; sei descendènts conservèron Cucuron fin qu'en 1664.

Vocabulaire

Tocant : proche

Una gleisa : une église

Botèron : mirent

Aclapada de dèutes : couverts de dettes